

Journal of Early Childhood Health and Education

Autumn 2023, Volume 4, Issue 3, 37-50

I Have Concept of Myself as Child as Author: Authorship in Children Based on the Lived Experience of Children as Authors of Tehran Institute of Intellectual Development Center

Reza Mohammad Babaei ¹, Saeid Maadani ^{2*}, Hosein Fekrazad ³

1. Department of Sociology, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.
2. Department of Sociology, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.
3. Department of Social science, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

ARTICLE INFORMATION

Article type

Original research

Pages: 37-50

Corresponding Author's Info
Email:

Maadani25@yahoo.com

Article history:

Received: 2023-05-31

Revised: 2023-06-28

Accepted: 2023-10-01

Published online: 2023-10-03

Keywords:

Child as author, Self-concept, Phenomenology, Lived experience, Thinking process

ABSTRACT

Background and Aim: The self-concept of the child as author is a very important topic in today's studies of childhood. Through the lens of the sociology of childhood, a new definition of childhood has been created, shedding light on the interactions between adults and children in society. It emphasizes a new approach that recognizes the child as a being, not just a becoming. This study aims to investigate the phenomenon of children as authors from the modern sociology of children's perspective. **Methods:** This is a qualitative research study in the descriptive phenomenology and the method of sampling is also qualitative method and based on the rule of theoretical saturation, in determining the sample size, in qualitative researches. Unstructured in-depth study was used and thirty-five samples were selected from among the children of the of Tehran institute of Intellectual Development Center. The research findings were analyzed using Colizzi's method and Max qda 2020 software. **Results:** This article is based on twenty open codes from the interviews in the form of two separate sub-categories titled: self-concept of children as authors from the main code of thinking process in Authorship and family supports from the main code of contexts of support. **Conclusion:** The narrative pertaining to the self-conception of children as authors, is very interesting. This article is primarily founded upon the accounts of children's authorship experiences. At every stage of a child's growth and development, a self-concept of their authorship is established, which effects their personal lives.

This work is published under CC BY-NC 4.0 licence. © 2022 The Authors.

How to Cite This Article: Mohammad Babaei, R., Maadani, S., & Fekrazad, H. (2023). I Have Concept of Myself as Child as Author: Authorship in Children Based on the Lived Experience of Children as Authors of Tehran Institute of Intellectual Development Center *JECHE*, 4(3): 37-50.

فصلنامه سلامت و آموزش در اوان کودکی

پاییز ۱۴۰۲، دوره ۴، شماره ۳، صفحه‌های ۳۷-۵۰

تصویری که از خود به عنوان کودک نویسنده دارم: پدیده کودک نویسنده بر اساس تجربه زیسته کودکان نویسنده کانون پرورش فکری کودکان شهر تهران

رضا محمدبابائی^۱، سعید معدنی^{۲*}، حسین فکرآزاد^۳

۱. گروه جامعه‌شناسی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

۲. گروه جامعه‌شناسی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

۳. گروه علوم اجتماعی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله: علمی- پژوهشی صفحات: ۳۷-۵۰	زمینه و هدف: خودپنداره کودک نویسنده موضوع بسیار مهمی در مطالعات موضوعی امروز کودکی است. در دوران مدرن، جامعه‌شناسی کودکی با ایجاد دگرگونی در تعریف کودکی و نوع نگاه بزرگسالان نسبت کودکان و با اتخاذ رویکرد نوین به دنبال برجسته‌سازی و اهمیت بخشیدن به کودک به عنوان سوژه کنونی است و نه بزرگسالان آینده. از آنجاییکه نوشتن یکی از ابزارهای اصلی کودکان برای اندیشیدن، است، در این پژوهش تلاش شده تا تصویر کودکان نویسنده از خود از نگاه جامعه‌شناسی جدید کودکی مطالعه شود. روش پژوهش: این پژوهش کیفی است و به شیوه پدیدارشناسی توصیفی و نمونه‌گیری هدفمند و اشباع نظری در تعیین حجم نمونه انجام شده است. برای جمع‌آوری داده‌ها از روش مصاحبه‌های عمیق نیمه‌ساختار یافته استفاده شده است و نمونه‌ها ۳۵ نفر از میان کودکان نویسنده کانون پرورش فکری کودکان شهر تهران انتخاب شده‌اند. یافته‌ها به روش کلایزی و با استفاده از نرم‌افزار مکس کیودا ۲۰۲۰ تحلیل شد. یافته‌ها: در این مقاله بیست کد باز حاصل از مصاحبه‌ها در قالب دو مقوله فرعی جداگانه با عنوان: تصویر کودکان نویسنده از خود از کد اصلی اندیشه‌ورزی در نویسندگی و حمایت‌های خانواده از کد اصلی زمینه‌های حمایتی به دست آمده است. نتیجه‌گیری: روایت کودکان از تصویری که از خود به عنوان نویسنده دارند بسیار جالب توجه است. داستان نویسندگی از زبان خود کودکان، اساس این مقاله است. هر کودک نویسنده در فرایند رشد و تکامل خود، تصویری از نویسندگی خود به دست می‌آورد که در ادامه این مسیر و همچنین زندگی تاثیر گذار است.
سابقه مقاله تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۲/۰۳/۱۰ تاریخ اصلاح مقاله: ۱۴۰۲/۰۴/۰۷ تاریخ پذیرش نهایی: ۱۴۰۲/۰۷/۰۹ تاریخ انتشار: ۱۴۰۲/۰۷/۱۱	
واژگان کلیدی کودک نویسنده، تصویر از خود، پدیدارشناسی، تجربه زیسته، آفرینش ادبی، اندیشه‌ورزی	

انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با CC BY-NC 4.0 صورت گرفته است.

تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است.

شیوه استناد به این مقاله

محمدبابائی، رضا، معدنی، سعید، و فکرآزاد، حسین. (۱۴۰۲). تصویری که از خود به عنوان کودک نویسنده دارم: پدیده کودک نویسنده بر اساس تجربه زیسته کودکان نویسنده کانون پرورش فکری کودکان شهر تهران. فصلنامه سلامت و آموزش در اوان کودکی، ۴(۳): ۳۷-۵۰.

مقدمه

کودکان نویسنده نیز به سان دیگر کودکان برای قرن‌های متمادی از طرف بزرگسالان نادیده انگاشته و به حاشیه رانده شده‌اند. برای بزرگسالان حاکم بر جامعه باور کردنی نبود یک کودک، به عنوان موجودی ناکامل و ناتوان که قرار بود در خلال فرایند تعلیم و تربیت (جامعه‌پذیری) به یک بزرگسال توانا و انسان کامل تبدیل شود، بتواند دست به آفرینش ادبی و بزند و داستانی را بنویسد که هم برای کودکان و هم بزرگسالان ارزشمند باشد و ذر زندگی و جامعه نقش آفرینی کند و با این وجود اینکه این باور در دهه‌های اخیر در جامعه بوجود آمده و مورد پذیرش و حمایت قرار گرفته است، هنوز هم به شکل جدی در برنامه‌های آموزش و پرورش رسمی و غیره رسمی کشور گنجانده نشده‌است. به هر حال، نتایج مطالعه حاضر روی دیگر این سکه را نمایان ساخته و نشانگر این است که کودکان نویسنده از خود تصویر و تصویری متفاوت با بزرگسالان دارند. تصویر خود یا تصور از خود کلیه عقاید، احساسات و گرایش‌هایی است که فرد درباره هویت ارزش‌ها، توانایی‌ها و محدودیت‌های خود دارد و در او احساس کمال ثبات و سازگاری مداوم بوجود می‌آورد. تا کنون تعریف جامع و روشنی از مفهوم یا پنداشت خود ارائه نشده است و روان‌شناسان آن را به طرق مختلف تعریف کرده‌اند.

راجرز^۱ (۱۹۷۸) طرز پندار یا تصور نسبتاً دائمی هر فرد راجع به ارزشی که او برای خود قائل می‌شود را تعریف خود دانسته است. خودپنداره، تصویر یا تصویری است که هر کس از خود دارد. تصویری که همیشه همراه انسان است. انسان از خود پنداری برای معرفی خود استفاده می‌کند، تصویر خود از بدو تولد شروع به شکل‌گیری می‌کند و آموختنی است.

خودپنداری همیشه قابل تغییر است زیرا بر اثر رابطه شخص با محیط تصویر او از وجود خودش دائماً در حال تغییر است. ولی این تغییرات در دوران کودکی خیلی زیادتر از دوران بزرگسالی است. اگرچه خودپنداره متغیر است ولی در عین حال فرد سعی می‌کند که حالت ثابت خود را نگه دارد. در رفتار بشر ثبات و یکنواختی و توالی قابل ملاحظه‌ای موجود است. این حقیقت حتی زمانی که شخص خود را کم ارزش و حقیر می‌پندارد نیز وجود دارد. او آنچه را که با خودپنداری او توافق ندارد قبول نمی‌کند و به خصوص موقعی که خود به خطر می‌افتد او به شدت در مقام مقاومت و مقابله بر می‌آید و از تغییرپذیری دوری می‌جوید، بالعکس در محیط آرام و بی‌خطر فرد تجارب تازه‌ای می‌طلبد و میل دارد که تغییر مطلوب در خود ایجاد کند. آرنولد و بوگز^۲ مفهوم خود و یا خودپنداره بخشی از خود می‌دانند که در محدوده خود آگاهی ما قرار دارد. خودپنداره تصویر ذهنی فرد از خود است که شامل تمامی ادراکات فرد از خود، ظاهر، ارزش‌ها و عقایدی است که رفتارهای وی را تحت تاثیر قرار می‌دهد و در طول زمان ایجاد می‌شود.

شیلینگ^۳ (۱۹۷۱) می‌گوید خود، خودپنداره و ساختار خود یک مجموعه سازمان یافته از ادراکات و ویژگی‌های من و ادراکات مربوط به روابط من با دیگران و جنبه‌های مختلف زندگی است. این ادراکات، ارزش‌هایی را با خود به همراه دارند. خودپنداره نظام پویایی است که با اعتقادات، ارزش‌ها، رغبت‌ها، استعدادها و توانایی‌های فرد ارتباط دارد. این عوامل از تعیین‌کننده‌های مسیر زندگی فرد هستند. خودپنداره ارزیابی کلی فرد از خودش است. این ارزیابی ناشی از ارزیابی‌های ذهنی فرد از ویژگی‌های خود است که ممکن است مثبت یا منفی باشد. خودپنداره مثبت نشان دهنده این است که فرد خودش را در مقام شخصی با نقاط قوت و ضعف می‌پذیرد و این امر موجب بالا رفتن اعتماد به نفس او در روابط اجتماعی می‌شود. خودپنداره منفی منعکس‌کننده احساس بی‌ارزشی و بی‌لیاقتی و نیز ناتوانی خود است.

کلش^۴ (۲۰۱۰)، خودپنداره را به عنوان تصویر کلی فرد درباره خودش تعریف می‌کند که شامل تجربیات واقعی و تفسیر این تجربیات است. در تصویر کلی خودپنداره چند بعدی است و دارای چند سطح از خود است. تصویر بدنی و عزت نفس به عنوان جنبه‌های بسیار مهم خودپنداره بررسی می‌شوند. تصور از خود یا هویت خود به معنای نگرش، ادراک و برداشتی است که شخص از خود دارد. محور

¹ Rogers.C

² Arnold & Boggs

³ Shilling.N

⁴ Colish.W

اصلی این تصور از خود عبارت است از نام، شخص، احساس نسبت به اندام و بدن خود تصور از کل بدن، جنسیت و سن. هسته مرکزی تصور از خود شامل خصوصیات دیگری است که غیر مستقیم تر نمود دارند مانند طبقات اجتماعی، مذهب، پیشرفت‌های فردی و یا هر عامل دیگری که او را از دیگران جدا و متمایز می‌سازد.

محمدی (۱۹۹۹) ارایه تعریف از ادبیات کودکان باتوجه به ماهیت آن را بسیار دشوار می‌داند و می‌افزاید: «وقتی وارد بحث و یا پژوهش روی این پدیده می‌شویم به سرعت متوجه می‌شویم که تعریف خود ادبیات بسیار مشکل است، حال اگر به ادبیات پسوندی هم اضافه کنیم و آن را به ادبیات کودک بدل کنیم، کار مشکل تر می‌شود و نیاز به باریک بینی خاص خود دارد». سمیعی (۱۹۸۷): «نویسندگی را به رشته تحریر درآوردن مطالبی از خودش می‌داند و یا مطالبی از این و آن را جمع آوری کرده و کنار هم به گونه‌ای تألیف نماید و به خواننده منتقل سازد که خواننده سرانجام بفهمد به مطلبی جدید دست یافته و وقتش تلف نشده است. در نویسندگی، مهارت در پروراندن مطلب، بسیار مهم است. شاید بتوان گفت که نویسندگی همان هنر پروراندن مطلب است». یوسفی (۱۹۹۹) می‌گوید: «نویسنده کسی است که حرفی نو یا نگاهی نو را با بیانی نو ارائه می‌کند و با کاربست روش‌ها و شگردهای گوناگون نویسندگی، بر مخاطب خود تأثیر مستقیم یا غیرمستقیم می‌گذارد. جاویدی (۲۰۰۲) می‌گوید: «اگر در جامعه‌ای نیازهای کودکان و خانواده‌های آنها از حق تقدم برخوردار نباشد، باید برای برآوردن آنها کوشید. در جامعه‌ای که در حال تغییر است ابتدا باید از وضع کودکان و خانواده آنها آگاه شد و بر اساس آن برنامه‌ریزی کرد.

کورتروپ^۱ (۲۰۰۹)، جامعه شناس دانمارکی که مطالعات و تالیفات زیادی در حوزه جامعه‌شناسی جدید کودکی دارد و هوانگ^۲ (۲۰۱۹) از دانشگاه مک گیل^۳ کانادا در دو پژوهش جداگانه بر عاملیت و بودن کودکان تاکید کرده‌اند. گیدنز^۴ (۲۰۱۹) با تاکید بر نظریه عاملیت و ساختار، پیوند نسل‌های مختلف در خلال فرایند اجتماعی شدن بر اهمیت می‌شمارد. از نمونه عاملیت می‌توان به کودکان نویسنده اشاره کرد. کودکان به عنوان عوامل اجتماعی شکل دهنده و شکل گیرنده از شرایط و محیط اطراف خودشان درک و فهمیده می‌شوند. جامعه‌شناسی نوین کودکی با تغییر و دگرگونی تعریف از کودکی و نوع نگاه و تعامل^۵ (هم‌کشی) اعضای بزرگسال جامعه‌ها با آنان در راستای برجسته سازی و اهمیت بخشیدن به کودکی به عنوان سوژه کنونی و نه بزرگسالان فردا، بودن^۶ کودکان را از شدنشان^۷ آنان از مهم‌تر می‌شمارد.

مقدس اردبیلی (۱۹۹۷) در مقاله‌ای اشاره می‌کند: «ذائقه‌های ادبی و هنری افراد متأثر از زمینه‌های مختلفی است که افراد در آن به سر می‌برند؛ این زمینه‌ها شامل نظامهای خانوادگی، آموزشی، نهادهای ادبی و هنری و منشأ طبقاتی آنهاست». بر اساس دیدگاه نظری بوردیو^۸ (۲۰۱۶)، «زمینه جامعه‌شناسی ادبیات را می‌توان در جامعه‌شناسی فرهنگی وی جستجو کرد. همچنین رند کانجر (۲۰۱۰) طی مطالعه‌ای به اهمیت ارتباط بین پایگاه اجتماعی- اقتصادی خانواده و رضایتمندی و ثبات حوزه‌های متعدد زندگی خانواده و کودکان از جمله نویسندگی و ادبیات تاکید کرده است. منصور حقیقتیان (۲۰۱۴) در مقاله‌ای، سرمایه فرهنگی را از جمله مفاهیمی می‌داند که در سال‌های اخیر اهمیت زیادی یافته است و اشاره به کیفیت‌ها و توانمندی‌های فرهنگی پایدار افراد مانند پشتکار داشتن، اهل مطالعه بودن، به کارگیری رایانه در خانه، و مانند آن دارد. از طرف دیگر، آموزش و تحصیلات کودکان و نوجوانان همیشه یکی از مسایل مهم

¹ Qvortrup.J

² Huang.J

³ McGill University

⁴ Giddens.A

⁵ Intraction

⁶ Being

⁷ Becoming

⁸ Bourdieu.P

جامعه‌شناسی بوده است. او میزان تاثیر سرمایه فرهنگی والدین بر موفقیت تحصیلی فرزندان مورد بررسی قرار داده است. همچنین مرجان کامیاب (۲۰۱۳) در پژوهشی به مطالعه پیوند میان جامعه‌شناسی و ادبیات کودکی و تاثیر تعاملی این دو بر کودکان پرداخته است. در مقاله‌ای بر اساس مطالعه‌ای رابرت متزایمز^۱ (۲۰۱۸)، مدیر اجرایی برنامه آموزشی و مربی نویسندگی در اکلند کالیفرنیا اظهار می‌شود که نویسندگی روی توسعه مهارت‌های تفکر انتقادی و نوشتاری دانش آموزان تاثیرگذار است. اگر کودک شما می‌خواهد نویسنده شود خواندن حتی یک کتاب مناسب سنش می‌تواند به او کمک کند. اما بریس^۲ (۲۰۱۷) می‌گوید: «خواندن به شدت به من کمک کرد، خواندن به شما کمک می‌کند کاربرد کلمات و چگونگی ترکیب آنها با یکدیگر را یاد بگیرید و عناصر داستانی پیچیده که آموختن آن از هر راهی جز خواندن سخت است را بیاموزید».

روش پژوهش

این مطالعه پژوهشی است در سنت پدیدارشناسی هوسرلی^۳، نوعی پدیدارشناسی که توصیفی نیز نامیده شده است. هدف پدیدارشناسی توصیفی رسیدن به درکی از معنای ذهنی تجربه زندگی روزمره مشارکت کنندگان در پژوهش است. (موئر^۴ و همکاران، ۲۰۰۴). این پژوهش در پی آن است که کودکان، نویسنده بودن خود را چگونه توصیف می‌کنند و معنای این در نزد آنان چیست. هدف در انتخاب مشارکت کننده در پژوهش‌های پدیدارشناختی توصیفی، انتخاب سوژه‌هایی است که تجربه زیسته‌ای دارند که مورد توجه این مطالعه خاص است و این مشارکت کنندگان مایلند درباره تجارب خود صحبت کنند، ضمناً این مشارکت کنندگان باید تا آن جا که ممکن است با یکدیگر متفاوت باشند تا امکان دستیابی به روایت‌های غنی و منحصر به فرد درباره یک تجربه خاص فراهم آید. منطق نمونه‌گیری کیفی و بر پایه قاعده اشباع نظری در تعیین حجم نمونه در پژوهش‌های کیفی است. از آنجا که این پژوهش، کیفی و مبتنی بر ابعاد ذهنی و تجربی جهان زیسته کودکان مورد مطالعه است، برای رسیدن به بینش و درکی درونی از یک پدیده خاص از روش نمونه‌گیری تعمیدی یا هدفمند استفاده شده است. بنا به نظر پلکینگ هورن^۵ (۱۹۸۹) نیز اولین شرط برای انتخاب یک مشارکت کننده در پژوهش پدیدارشناسانه این است که مشارکت کننده موضوع مورد مطالعه را تجربه کرده باشد. شرط دوم این است که این فرد قادر به ارائه توصیفی غنی و دقیق از تجربه خود باشد؛ بنابراین داشتن تجربه نویسندگی و توانایی توصیف این تجربه شرط لازم برای مشارکت کنندگان نمونه این پژوهش است. انتخاب نمونه‌های پژوهش به روشی هدفمند و تعمیدی انجام گرفت. بر این اساس منطق تفهمی پژوهش ما را به سمت کودکانی سوق میداد که اول تجربه‌ای از نویسندگی داشته، دوم قادر به توصیف روشن تجربه خود باشند، سوم تمایل و آمادگی لازم را برای مشارکت در پژوهش ما داشته باشند و چهارم دانستان نویسی را در مراکز تحت نظر قانون پرورش فکری کودکان انجام بدهند. پس از انجام مصاحبه‌ها و پیاده سازی آنها، با استفاده از نرم‌افزار مکس کیودا^۶ و روش کلازی^۷ تحلیل داده‌ها انجام گرفته است.

روش اجرا

¹ Menzayms.R

² Brice.E

³ Husserl.E

⁴ Moerer.T

⁵ Polkinghorne.E

⁶ Maxqda 2020

⁷ Collaizi.

در این پژوهش برای جمع آوری داده‌ها از روش انجام مصاحبه‌های عمیق نیمه ساختاریافته استفاده شد. نمونه‌ها بر طبق پیش فرض پروپوزال پژوهش و بر اساس تجارب پژوهشگر در گروه سنی پیش از دبستان و دبستان قرار داشتند. برای ورود به میدان پژوهش، بر اساس بررسی‌ها، شش مرکز کانون از مراکز شهر تهران که در زمان مطالعه کلاس‌ها و حوزه ادبی آنان فعال بود انتخاب شد.^۱ در روز هماهنگ شده در گام اول ضمن معرفی خود، محل مناسبی را در مرکز برای مصاحبه انتخاب شد و مکان‌هایی انتخاب شد که مصاحبه‌شونده احساس راحتی بیشتری داشت و اغلب در فضایی آزاد انجام می‌شد. ضبط مصاحبه‌ها با اجازه مصاحبه‌شونده و خانواده انجام می‌گرفت. تعدادی پرسش دموگرافیک در اختیار والدین کودکان قرار می‌گرفت. پس از دریافت رضایت کتبی و شفاهی، مصاحبه با کودک در فضایی مناسب و بدون محدودیت زمانی انجام می‌گرفت. فضای مورد نظر بگونه انتخاب شده بود که پژوهشگر و کودک در مکانی آرام حضور داشتند و والدین کودک می‌توانستند با رعایت فاصله مناسب که صدای مصاحبه را نشنوند و کودک متوجه حضور آنان نباشد شاهد انجام مصاحبه باشد. دلیل رعایت این فاصله، پرهیز و پیشگیری از بروز هرگونه استرس و اضطراب در کودک به دلیل حضور پدر و مادر و در نهایت دستیابی به پاسخ‌های صادقانه‌تر و واقعی‌تر بود. با توجه به ویژگی‌ها و شرایط خاص مصاحبه با کودکان خرد سال، قبل از شروع هر مصاحبه حدود ۱۰ دقیقه به عنوان گفتگوهای مقدماتی و فضا سازی‌های پژوهشگر برای شکستن یخ‌های رابطه و جلب اعتماد و ایجاد فضای صمیمانه و با کودک صحبت می‌شد. هر مصاحبه اصلی با توجه به سن و سایر ویژگی‌های شخصیتی و تجربه کودکان در نویسندگی حدود ۵ تا ۲۰ دقیقه طول می‌کشید. و زمان مصاحبه‌ها از ساعت ۹ صبح تا ۱۲ ظهر هماهنگ می‌شد. برای هر سوژه تقریباً یک ساعت زمان در نظر گرفته می‌شد تا از تداخل زمانی، بروز هرگونه شتابزدگی و استرس در مصاحبه‌ها جلوگیری شود. در این میان موفق شدیم اصل اول پژوهش پدیدارشناسانه، یعنی تعلیق پیش پنداشته‌ها را رعایت کنیم به نظر می‌رسید که با انجام ۲۰ مصاحبه به اشباع رسیده‌ایم اما برای مطمئن شدن تعداد نمونه‌ها را به ۳۵ رساندیم.

یافته‌های پژوهش

در بخش یافته‌های کمی پژوهش که حاصل پرسشنامه تکمیل شده ۳۵ شرکت کننده است بیان چند نکته مهم ضروری است که در جدول شماره ۱ آورده شده است:

جدول ۱: فراوانی و درصد جنسیت، دامنه سنی، شغل و تحصیلات پدر و مادر و گروه‌های تحصیلی آزمودنی‌ها

درصد	فراوانی		
۳۷	۱۳	دختر	جنسیت سوژه‌ها
۶۳	۲۲	پسر	
۳۷	۱۳	پیش از دبستان	مقاطع تحصیلی سوژه‌ها
۶۳	۲۲	دبستان	
۲۵/۷	۹	دیپلم	تحصیلات پدر
۸/۶	۳	فوق دیپلم	
۲۸/۶	۱۰	لیسانس	
۱۷/۲	۶	فوق لیسانس	
.	۰	دکتر	
۲۰	۷	بدون پاسخ	تحصیلات مادر
۲۲/۹	۸	دیپلم	

^۱ مراکز ۱۴، ۲۲، ۲۴، ۲۵، ۳۵، ۳۸

فراوانی	درصد	
۶	۱۷/۲	فوق دیپلم
۱۳	۳۷/۱	لیسانس
۱	۳/۵	فوق لیسانس
۰	۰	دکتر
۶	۱۷/۲	بدون پاسخ
۱۴	۴۰	آزاد
۲	۶	بازنشسته
۴	۱۱	نظامی
۱۰	۲۹	کارمند
۵	۱۴	بدون پاسخ
۱۹	۵۴	خانه دار
۶	۱۷	معلم
۲	۶	کارمند
۲	۶	آزاد
۶	۱۷	بدون پاسخ
۳۵	۱۰۰	کل

در بخش یافته‌های کیفی، مقاله حاضر حاصل بخشی از پژوهش است که با عنوان مقوله اصلی بستر و زمینه‌های موثر بر نویسندگی و در قالب چهار مقوله فرعی مورد بحث قرار گرفته و شامل کدهای باز به شرح جدول زیر است. همانگونه که ملاحظه می‌شود برخی کدها و موضوعات فراوانی بیشتری دارد و توسط تعداد بیشتری از کودکان به آن اشاره شده است. برای نمونه، ۱۹ کودک به تشویق و حمایت خانواده اشاره کرده‌اند در حالی که برخی موارد صرفاً توسط یک نفر ذکر شده است.

جدول ۲: کدهای باز و مقوله‌های فرعی و اصلی استفاده شده در مقاله

ردیف	کد باز	تعداد سوژه‌های که عنوان کردند	کد محوری (مقوله فرعی)	کد انتخابی (مقوله اصلی)
۱	آفریننده داستان و هر چه در آن است	۱		
۲	دنایی ساده و کوچک	۱		
۳	دنایی جالب و فانتزی	۱		
۴	نویسنده‌ای که هدفش بیان دغدغه کودکان باشد	۱		
۵	نویسندگی دری به دنیای دیگری است	۱		
۶	روح جدا شده از جسم	۱		
۷	خدای داستان	۲		
۸	تصور خود، به جای شخصیت داستان	۶		
۹	نویسنده‌ای که داستانش به واقعیت تبدیل می‌شود	۱		
۱۰	نمی‌دانم و به آن فکر نکردم	۳	خودپنداره و تصویر از خود به	اندیشه ورزی در نویسندگی
۱۱	کودکی با توانایی دیدن خیلی چیزها	۲	عنوان یک کودک نویسنده	
۱۲	نویسنده معروف و موفق شدن	۱۵		
۱۳	تصویری متفاوت از خودم با آنچه دیگران می‌بینند	۷		

ردیف	کد باز	تعداد سوژه‌های که عنوان کردند	کد محوری (مقوله فرعی)	کد انتخابی (مقوله اصلی)
۱۴	تصور کودک بودن	۲		
۱۵	دنیایی فراتر از این دنیا	۵		
۱۶	تصور عجیب و ناشناخته و مبهم از خودم	۴		
۱۷	حمایت عاطفی و روانی	۱۱		
۱۸	حمایت علمی و مشاوره ای	۹		
۱۹	زمان گذاشتن برای من	۱۱	حمایت‌های خانواده	زمینه‌های حمایتی از نویسنده‌گی
۲۰	حمایت مالی و پرداخت هزینه ها	۸		

بحث و نتیجه‌گیری: در این پژوهش به مطالعه روایت کودکان از نویسندگی و نوشتن داستان از زبان آنان پرداختیم. آنچه به دست آمد بسیار جالب توجه بود و نگاهی داشت به آنچه که شاید در این اندازه انتظار بیان آن از زبان کودکان را نداشتیم. هرچند رویکرد اولیه پژوهش جامعه‌شناسی نوین کودکی و اهمیت عاملیت کودکان در عرصه‌های گوناگون زندگی و سنت پدیدارشناسی توصیفی استوار بر بود، آنچه به دست آمد فراتر از انتظار و یافته‌های مطالعات اولیه بود. کودکان نویسنده به عنوان عوامل اجتماعی شکل دهنده و شکل گیرنده از شرایط و محیط اطراف خودشان درک و فهمیده می‌شوند.

خودپنداره و تصویر از خود به عنوان یک کودک نویسنده

تصویر خود یا تصور از خود کلیه عقاید، احساسات و گرایش‌هایی است که فرد درباره هویت ارزش‌ها، توانایی‌ها و محدودیت‌های خود دارد و در او احساس کمال ثبات و سازگاری مداوم بوجود می‌آورد. تا کنون تعریف جامع و روشنی از مفهوم یا پنداشت خود ارائه نشده است و روان‌شناسان آن را به شیوه‌های گوناگونی تعریف کرده‌اند. به باور پژوهشگر تصویر از خود مهم‌ترین مقوله فرعی است که به همراه ژانرهای ادبیات داستانی، زیر مجموعه اندیشه‌ورزی قرار گرفته است و یکی از بخش‌های بنیادین پژوهش است. در واقع از جمع‌بندی پاسخ‌های کودکان به پرسش اصلی پژوهش (چه تصویری از خود به عنوان یک نویسنده داری؟) به دست آمده است. اینکه کودکان نویسنده داستان به خود چگونه می‌نگرند و خود را چگونه می‌بینند و در این مسیر چشم‌انداز و افق کوتاه مدت و بلند مدت آنان چیست؟ تفکر و اندیشیدن یا به تعبیری اندیشه ورزی، هر نوع فعالیت فکری و عقلی است که درصدد حل یک مسئله یا وضعیت چالش برانگیز باشد و یا بخواهد وضعیت موجود را به وضعیت روشن و مطلوبی برساند. اندیشه ورزی در نویسندگی، یکی از مقوله‌های اصلی و شاید انتزاعی‌ترین و به زعم پژوهشگر مهمترین یافته پژوهش است و در تلاش است که شیوه اندیشیدن در باره نویسندگی داستان و نوع نگاه کودکان نویسنده به خود و تصویری که از خود دارند را بیرون بکشد.

ریحانه خود را خدای داستان می‌نامد. آفریننده داستان و هرچه در آن است و اینگونه ادامه می‌دهد: «اینکه یک چیزی خلق کنی و همه چیز داستان را، همه رمز و راز داستان رو می‌دونی از شخصیت‌هایش خبر داری. از احساسات درونی و شخصیت‌ها خبر داری و یک چیز واقعی رو داری خلق می‌کنم. واقعی به این معنی که در این جامعه زندگی می‌کند. برخی از کودکان خود را به جای شخصیت‌های داستان‌شان تصور می‌کنند». سانا می‌گوید: «هم خوشحالم که یک اثر دارم می‌نویسم هم اینکه فرصت می‌کنم خودم در مورد اتفاقی که می‌نویسم برای شخصی که قهرمان داستان هست سعی می‌کنم خودم رو به جاش بزارم». باران می‌گوید: «وقتی که داستان می‌نویسم کلان یک نفر دیگر هستم. همانطور که تو انیمیشن روح، و روح از بدن جدا می‌شد، روح هنرمند جدا می‌شه من از اونجا هم فراتر می‌روم. نویسندگی به من کمک می‌کند دغدغه‌هایم را در داستان بیاورم. اعتراض‌هایی که می‌خوام بکنم را در داستان هایم بیاورم یا مثلاً زمانی چیزی نوشته بودم این داستان وقتی با مامانم دعوا کردم نوشتم اول جمله این بود که می‌خواهم از بدنم فرار کنم از ذهن مرخصی

طلب کنم یعنی حس و حالت را می‌توانید در داستان‌ت بیابوری و آن چیزی که در ذهنت هست رو در داستان بیابوری. آرامشی که ما داریم آن دنیای دیگری که ما نویسنده و شاعر ها در آن زندگی می‌کنیم هیچ کس ندارد. وقتی داستان می‌نویسم تمام اون زجرهایی که توی داستان به اون شخص دست میده دلم میخواد خودم هم اونها رو بکشم. در واقع یک روحیه وحشت انگیزی دارم ولی دختر آرومی هستم و تقریباً شیطان و اصلاً به لطافت چیزی که دارم نمیخوره این داستان‌هایی که می‌نویسم ولی واقعا دست خودم نیست عاشق اون وحشتی‌ام که در داستان‌هایم است». او همچنین نویسنده‌گی را در قالب یک ورودی می‌بیند. نویسنده‌گی در واقع یک دری است برای وارد شدن به یک دنیای دیگه‌ای که هرکسی میتونه واردش بشه ولی بعضی‌ها اصلاً واردش نمیشن بعضی‌ها جلوی درند و بعضی‌ها تا آخر نویسنده‌گی می‌روند.

درسا نیز خود را به جای شخصیت داستان‌هایش می‌گذارد. او می‌گوید: من وقتی داستان می‌نوشتم خودمو تصور می‌کردم توی این داستان که مثلاً از کوه میرم بالا من اینجا توی دریا خودمو تصور می‌کردم و شب هم خوابش می‌دیدم. آدرینا می‌گوید: این که به نظم واقعا یک دنیای خیلی شیرینی است من می‌تونم به جای همه شخصیت‌ها در داستان قرار بگیرم خودم را می‌تونم داخل داستان ببرم، داخل محیطی متفاوت از اینکه این که هستم.

برخی از کودکان شرکت‌کننده در پژوهش در باره تصور خود، بر اساس گفتگوهای قبلی خود با دیگران، تصویری متفاوت از خود با آنچه دیگران می‌بینند را بیان کردند. آدرینا می‌گوید: «شاید با آن چیزی که دیگران من را می‌بینند متفاوت تر باشم شاید در ذهنم کمی بچه‌تر باشم نسبت به آن چیزی که دیگران من را می‌بینند انگار یکمی تخیل بچه‌گانه تری دارم». فاطمه می‌گوید: «نویسنده‌گی یک مسیر است یک مقصد نیست. درباره خودم اینکه شکل ظرفی که هیچ وقت پر نمی‌شود ولی اینطور نیست آبکش نیست که هرچی توش بریزی از زیرش بیرون بره یک ظرفی که می‌شود داخلش ریخت و اون تو می‌مونه ولی هیچ وقت پر نمی‌شه نویسنده‌گی چنین حالتی دارد». غزل می‌گوید: «به نظر خودم من یک دختری هستم که به نظر بقیه خیلی گرم‌خوی اجتماعی‌ام ولی من اینجوری نیستم این فقط بیرون و من یک شخصیت خیلی سردی دارم». ساناز می‌گوید: «در طی مراحل نویسنده‌گی متوجه شدم که نگاه نویسنده‌گی، نگاه متفاوتی هست. کودکان نویسنده معمولاً نگاهی متفاوت با دیگر کودکان دارند و در جامعه و پیرامون به نکات و جزئیاتی توجه می‌کنند که دیگر کودکان ندارند». به نظر می‌رسد نویسنده‌گی از زبان کودکان می‌تواند در قالب پل ارتباطی بین کودکان و بزرگسالان عمل کنید و با نزدیک کردن فهم و اندیشه دو گروه به هم بتواند برخی مسایل پیش روی آنان را حل کند. مریم در باره تصویر خود از نویسنده‌گی ایده جالب و منحصر به فردی دارد او می‌گوید: «تصوم از خودم به عنوان یک نویسنده، یه گلدون جلو یک پنجره است یک دنیای کوچک و ساده در عین حال جالب و فانتزی» او در عین حال که دنیای کودک نویسنده را ساده و کوچک توصیف می‌کند فانتزی بودن را هم به آن می‌افزاید که به نظر می‌رسد وجود این تضاد را برای نوشتن بهتر استفاده می‌کند. آوا می‌گوید: «من زیاد نمی‌نویسم فقط اینکه خیلی علاقه مندم که داستان‌هایی که می‌نویسم به واقعیت تبدیل شوند و اینکه...». او آخر حرف‌هایش را باز می‌گذارد که نشان از خلاقیت کودکی او دارد ولی آنچه آشکار است اینکه او می‌خواهد داستان‌هایش را به گونه‌ای بنویسد که به واقعیت تبدیل شوند و در دنیایی واقعی روی دهند. تعدادی از کودکان به داشتن تصویری عجیب، ناشناخته و مبهم از خو به عنوان یک کودک نویسنده اشاره کرده‌اند. فاطمه، محمدامین، سپیده در بخش‌های مختلف مصاحبه خود به این موضوع تاکید داشته‌اند. پژوهشگر ضمن تایید اهمیت این موضوع، به اندیشه آزاد کودکان و راحت بودن آنان در بیان خودشان و اینکه در کودکان، تا چه اندازه خود وانمودی تا چه اندازه به خود واقعی نزدیک است تاکید دارد. در ادامه گفته‌های کودکان در بازه تصویر خود از نویسنده‌گی می‌توان به معروف بودن و موفقیت در حال و آینده اشاره کرد بسیاری از کودکان با وجود داشتن رضایت از وضعیت کنونی خود، به معروف شده و دستیابی به موفقیت در چشم‌انداز آینده خود بسیار اهمیت داده و آن راجزء دغدغه‌های خود عنوان کرده‌اند. افاقا در این باره می‌گوید: «خودم رو به صورت یک نویسنده می‌بینم، فکر می‌کنم خودم یک نویسنده خیلی بزرگم که به کتاب خیلی خوبی می‌نویسم». یسنا، مریم، هلما، امیر حسین، تسنیم، یاسمین، فاطمه، درسا، امیر رضا و محمدطاها نیز در بخش‌های مختلف مصاحبه، با وجود داشتن حس خود و تصویری رضایت

بخش از وضعیت و موقیت کنوی خود به عنوان یک نویسنده کودک و اشاره با داستان‌های که نوشته‌اند و چاپ شده و یا مورد تشویق قرار گرفته است به چشم اندازه آینده و برنامه‌ها و آرزوهای خود پرداخته‌اند. در این مورد ثنا می‌گوید: «خودم رو یک هنرمند زیبا و باهوش می‌بینم اتاقم پره پر کتاب. تو اتاقم جایی نمی‌بینی که توش کتاب علمی یا چیزی نباشه». شاید جالب‌تری و خاص‌ترین پاسخ به پرسش - چه تصویری از خود به عنوان یک نویسنده داری؟ - را چهار نفر از کودکان ارایه کرده‌اند که با کد باز نمی‌دانم و به آن فکر نکرده‌ام در جدول آورده شده‌است. این پاسخ‌ها علاوه بر صداقت و راستگویی کودکان نشان از زیست جهان بی‌مانند کودکان در تعریف خود است که در جامعه‌شناسی مدرن کودکی بسیار حایز اهمیت است و در فصل دوم نیز بر آن بسیار تاکید شده است.

زمینه‌های حمایتی

زمینه‌های حمایت هر چند در نگاه آغازین ممکن است چندان با اهمیت به نظر نرسد ولی اگر با ژرف‌اندیشی کافی به آن بنگریم به جایگاه و اهمیت آن پی خواهیم برد. در واقع این مقوله را می‌توان به عنوان زیرساخت و بستر کار کودک نویسنده دانست چرا که بدون وجود این حمایت‌ها کار کودکان دشوار و شاید ناممکن می‌شد. بر اساس داده‌های مصاحبه‌ها، حمایت خانواده نقش تعیین کننده دارد که در ادامه به بررسی آن می‌پردازیم

خانواده به اولین و مهم‌ترین واسطه اجتماعی شدن کودکان است. خانواده برای کودک کم سن و سال معرف همه دنیایی است که او را احاطه کرده است. تصویر خود در نزد کودک، انعکاس احساسی است که اعضای خانواده نسبت به او دارند؛ بنابراین، تصویری که فرد از خود، جهان پیرامون و افرادی که در پیرامون اویند، به طور مستقیم تحت تاثیر وجهه نظر و باورهای خانواده هایشان قرار دارد. ارزش‌هایی که فرد می‌پذیرد و نقش‌های مختلفی را که از او انتظار می‌رود ایفا کند، در بدو امر در درون شبکه روابط خانوادگی آموخته می‌شود و کودک آنها را فرا می‌گیرد. در همین راستا در کودکان نویسنده پژوهش حاضر نیز حضور حمایت‌های خانواده بطور کامل قابل مشاهده است. یکی از انواع حمایت‌های خانواده که کودکان به آن اشاره کرده‌اند حمایت عاطفی و روانی است. ثنا در این باره می‌گوید: «داداشم داره میره یازدهم خیلی بزرگه. اون می‌نویسه من خودم وقتی چیزی می‌نوشتم می‌رفتم به پدر مادرم نشون میدادم و میخوندم و آنها من را تشویق می‌کردند داداشم تشویق می‌کرد و این باعث شد که یک اشتیاق خیلی عالی در احساس من وجود داشته باشه که من بتونم نوشتن امروز زیاد بکنم». همچنین سنا در باره حمایت عاطفی و روانی خانواده می‌گوید: پدر مادرم خانواده‌ام تشویقم کردند که تو میتونی و دوست دارم که ادامه بدم». ارشیا می‌گوید: «خانواده نظرشون مثبت، میگن برو قصه بنویس این هم بهم خیلی کمک میکنه و هم در آینده اگر چیزی ازت پرسیدن بلد باشی همه کمکم کردن». مریم هم اضافه می‌کند: «مامانم را که همون اول گفتم که تو کانون بود و به مسیر هدایت کرد بابام هم خیلی جاها هم انگیزه داده هم راه درست رو نشونم داده». باران، محمدرضا، محمدپرهام، درسا و امیر رضا نیز از حمایت‌های عاطفی و روانی خانواده به شیوه‌های گوناگون سخن گفته‌اند.

یکی دیگر از انواع حمایت‌های خانواده که کودکان به آن اشاره کردند، حمایت علمی و مشاوره‌ای بود. آدرینا در این باره می‌گوید: «پدر و مادرم مخصوصاً مادرم که رشته‌اش ادبیات بود خیلی به من کمک می‌کرد توی این زمینه و واقعا خوشحالم». درسا می‌گوید: «ولی بچه که بودم نویسندگی یاد گرفته بودم می‌نوشتم و نوشته‌هایم را میدادم مادرم می‌خواند گاهی وقتا هم به بابا می‌دادم می‌خواند و نظراتشان را به من می‌گفتند». یاسمین می‌گوید: «یکیش که همین مربی و یکیش هم پدرم و مادرم مثلاً پدر من هر وقت که میام میپرسه چی شد کمک میکنه برای نوشتن مامانم هم خیلی کمک میکنه مثلاً در رابطه با بعضی چیزها که تو ذهنم هستم ولی نمیتونم بیارم روی دفتر کمک میکنه چجوری بیارم روی دفتر». امیرحسین هم به نکته جالبی اشاره می‌کند: «تا یک سال پیش که سوادم هنوز کامل نشده بود مامانم البته الان هم کمک میکنه اون موقع مامانم برخی از کلمات رو کمک می‌کرد ولی الان خودم می‌نویسم به مامانم نشون میدم». باران می‌گوید: «پدر مادرم خیلی حمایت می‌کنند مثلاً من میرم داستان‌ها را برایشان می‌خوانم و هر چقدر هم که براشون جذاب

نباشه. پدرم کلاً مخالف جنگ و غم ایه که من در داستان هایم می نویسم و می گوید وقتی این همه خوبی هست چرا باید تعریف کنی بدی و خلق کنی؟! ولی مادرم خوشش هم نیاید ولی با اشتیاق گوش میدهم و میگه خیلی قشنگ بود اینجاش این کلمه رو به جای آن بذار و بهم راهنمایی میدن و مثلاً اگر یک هفته داستان نویسم میگن چرا نوشتی چرا نخوندی برامون چرا با اصرار برای من خوندی وقتی از سرکار میاد خسته است». مریم، ثنا و سارینا هم در باره این گونه از حمایت های خانواده گفته اند.

از دیگر حمایت های خانواده که در مصاحبه ها به آن اشاره کردند، زمان گذاشتن برای داستان نویسی کودکان بود. در این باره غزل می گوید: «در این راه پدر و مادرم هم خیلی کمک کردند و حتی اگر یک کاری من داشتم که وقت کم میاوردم اون کار رو پدر مادرم انجام می دادند و من به کار داستان نویسی می نوشتم». امیرحسین می گوید: «خیلی کمک می کنند تا حدی که بابام بلند شده اومده اینجا که برای مصاحبه کنار من باشه». ثنا، سارینا، مریم، محمد، یاسمین، باران، محمدطاها، محمدرضا و آوا نیز در اشکال گوناگون از اختصاص زمان توسط خانواده سخن رانده اند.

آخرین شکل حمایت های خانواده حمایت مالی و پرداخت هزینه های مربوط به نویسندگی کودکان بود. در این رابطه محمد می گوید: «پدر مادرم هم در همین راه همراه من بودند در کلاسهای کانون هزینه می دادند و کمک می کردند کنارش و همراهی می کردند کنارش به عنوان مختلف که بتونم به علاقه خودم برسم». باران در خصوص حمایت های مالی می گوید: «من پولی برای اومدن به اینجا و داستان نویسی جمع نمی کنم حتی دفتر و مداد را هم با پول مادر پدر می خرم و در واقع تکیه گاه دارم برای نوشتن داستان هایم». سپیده، امیررضا، سارینا، محمدرضا، غزل، محمد و ارشیا نیز هر کدام به زبان خود از حمایت مالی خانواده صحبت کرده اند.

خانواده مهم ترین عامل و مناسب ترین بستر برای سوق دادن کودک به سوی نویسندگی و آفرینش ادبی است. بر این اساس پیشنهاد می شود: نسبت به دانش افزایی و توانمندسازی خانواده که در جایگاه جایگاه تصمیم گیری^۱ است اقداماتی انجام گیرد تا بتواند با اتخاذ تدابیر و اجرای درست آنان به کودک در مسیر نویسندگی کمک شایانی بکند از محدودیت های پژوهش می توان به همه گیری بیماری کرونا اشاره کرد. از آنجاییکه مصاحبه ها در دوره همه گیری بیماری کرونا انجام گرفت. نگرانی حاصل از مبتلا شدن به این بیماری باعث شد که تعداد کودکان کلاس ادبی در مراکز کانون کمتر از شرایط مشابه قبل از کرونا باشد و رعایت شرایط بهداشتی، هماهنگی زمان و مکان مصاحبه ها را دشوار کرده بود.

تشکر و قدردانی: در این بخش از تمامی دوستانی که در این پژوهی پژوهشگر را یاری کرده اند بویژه از کودکانی که با صداقت و صمیمیت در مصاحبه ها شرکت کردند، سپاسگذاری می شود.

ملاحظات اخلاقی: این مقاله برگرفته از پژوهش پایان نامه است. شرکت کنندگان با میل و رغبت و آگاهی قبلی در پژوهش شرکت کرده و پرسش نامه ها را تکمیل کرده اند. جهت رعایت نکات اخلاقی رضایت آگاهانه والدین و کودکان کسب شده است همچنین برای رعایت اصول اخلاقی، اطلاعات شرکت کنندگان در این پژوهش به صورت محرمانه بوده است و اصل رازداری رعایت شده است.

تضاد منافع: در ارائه یافته های پژوهش، تضاد منافع وجود نداشته است.

حمایت مالی: این مطالعه بدون حمایت مالی هیچ مؤسسه و سازمانی انجام شده است.

¹ Decision maker

References

- Amidor, A. 1388. Good reporting, Abtahi, S. (Persian Translator), Hamshahri Publications, first edition [Persian]
- Anna, H. (2019). Every Child is a Writer: Understanding the Importance of Writing in Early Childhood, Clemson University.
- Anselm Strauss, Corbin.J. (2015). Basics of Qualitative Research: Techniques and Procedures for Developing Grounded Theory, Afshar.E (Persian Translator), Ney. Publications [Persian]
- Aries, P. (1962) Centuries of Childhood: A Social History of Family Life, London: Jonathan Cape.
- Ashairi, T. (2015). Analysis and study of taste in Pierre Bourdieu's thought and its role in the confrontation and social adaptation of social classes, [Persian]
- Aspers, P. (2004). Empirical phenomenology: An approach for qualitative research. Papers in Social Research Methods, Qualitative Series 9. London: London School of Economics and Political Science Methodology Institute.
- Berglund, H. (2007). Researching Entrepreneurship as a lived Experience, in: Neergaard Helle and Parm Ulhoi, HandBook of Qualitative Research Methods in Entrepreneurship, Edward Elgar Publishing. Inc.
- Berrios, G. E. (1989, July). What is phenomenology? A review. Journal of the Royal Society of Medicine, 82, 425-428.
- Biagi, Sh. (1991). Interviews That Work: A Practical Guide for Journalists Wadsworth Pub Co; Subsequent edition, January 1,
- Bourdieu, P. (2019). Theory of Action, Mardiha.M, (Persian Translator) Naqsh and Nagar Publications [Persian]
- Burns, R.B. (2000). Introductio to research methods (4th Ed). Sydney: Longman.
- Chan, Z. C. Y., Fung, Y. L., & Chien, W. T. (2013). Bracketing in phenomenology: only undertaken in the data collection and analysis process? The Qualitative Report, 18(59), 1-9. Retrieved from <http://www.nova.edu/ssss/QR/QR18/chan59.pdf>
- Collinsa, M. F., Safford, K. The right book to the right child at the right time, Changing English, Vol. 15, No. 4, December 2008
- Connell, R. (2013). the use of visual methods with children in a mixed methods study of family food practices, International Journal of Social Research Methodology, Vol. 16, No. 1, 31-46
- Corsaro, E.W. (2017) Sociology of Childhood, translated by Kermani.A and Rajabi Ardeshiri.M, (Persian Translator) Tehran, Sales Publishing House [Persian]
- Donna, N. (2003). Understanding Children's Literature: Types and Applications, translated by the group of translators, Ghalamrov Publishing House, first edition [Persian]
- Einarsdóttir, J. (2007). Research with children: methodological and ethical challenges, European Early Childhood Education Research Journal, Vol. 15, No. 2.
- Ekonomi, P., Lisa Rojani Bouchiri, L. (2013), Writing stories for children, Kazimimanesh.S(Persian Translator), Avand Danesh Publishing House [Persian]
- Elliott, R., Timulak, L. (2005). Descriptive and Interpretive Approaches to Qualitative Research. In J. Miles & P. Gilbert (Eds.), A Handbook of Research Methods for Clinical and Health Psychology (pp. 147-160). Oxford: Oxford University Press.
- Emami Sigaroudi, A., Dehghan Neiri, N., Rahnavard, Z. Nouri Saeed, A. (2011). Qualitative Research Methodology: Holistic Phenomenology, Nursing and Midwifery, No. 6[Persian]
- Escarpit, R. (2012). Sociology of Literature, kotobi.M, (Persian Translator) Tehran, Samt Publications [Persian]
- Farber, M. (1967). The foundation of phenomenology: Edmund Husserl and the quest for a rigorous science of philosophy (3rd Ed.). Albany: State University of New York Press.
- Fargas Malet, M., McSherry, D., Larkin, E., & Robinson, C. (2010) Research with children: methodological issues and innovative techniques. Journal of Early Childhood Research, 8(2), 175-192
- Farhud, D., Malmir, M., Khanahmadi, M. (2014), Happiness & Health: The Biological Factors-Systematic Review Article, Iranian J Publ Health, Vol. 43, No.11, pp. 1468-1477
- Fisher, R., Twist, L. (2011), Evaluation of every child a writer, Ref: DFE-RR108 (a) ISBN: 978-1-84775-901-6, University of Exeter

- Fisher, R., Twist, L. (2011). Evaluation of every child a writer: report, National Foundation for Educational Research, University of Exeter, May
- Flick, U. (2021). an introduction to qualitative research, Jalili.H, (Persian Translator) Ney publication [Persian]
- Giddens, A. (2014). Sociology, Sabouri (Persian Translator), Tehran, Ney Publishing [Persian]
- Glesne, C. (1999). Becoming Qualitative Researchers: An Introduction (2nd Ed). New York: Longman.
- Hall, H. A. (2019). Every Child is a Writer: Understanding the Importance of Writing in Early Childhood, Clemson University,
- Hall, N. (2021). The Development of Young Children as Authors (Part of the Encyclopedia of Language and Education book series (LANG, volume 2))
- Haqiqattiyani, M. (2013). Cultural Capital and Intergenerational Reproduction: The Impact of Parents' Cultural Capital on Children's Academic Success in Isfahan City, Intercultural Studies Quarterly, Year 9, Number 21 [Persian]
- Huang, J. (2019). Being and Becoming: The Implications of Different Conceptualizations of Children and Childhood in Education, McGill University, Canadian Journal for New Scholars in Education, Volume 10, Issue 1, Spring/Printemps
- James, A., Jenks, C., Proutt, A. (2018). Theorizing Childhood, Kermani.A, Ebrahimabadi.A, (Persian Translator) Tehran, Sales Publishing House, [Persian]
- Javidi, Sh. (2013). Children's parents and reading, library research and academic information, - number 38, page - from 137 to 152 [Persian]
- Kamyab, M. (2019). the link between children's literature and sociology based on their two-sided influence on each other, Ketab Mehr analytical research quarterly, number 8 [Persian]
- Kehily, M. J (2018). an introduction to childhood studies, Kermani.A, (Persian Translator) Tehran, Sales Publishing House [Persian]
- Kermani, A. (2017). passing through childhood: examining the experience of risky behaviors in the daily life of adolescents, Faculty of Social Sciences, University of Tehran [Persian]
- Loretta, E.B (2010). Childhood in Sociology and Society, Current Sociology, Vol. 58(2): 335–350
- Mayal, B. (ed.) (1994b). childrens childhoods: observed and experienced, London: Falmer.
- Menzayms, R. (2018), Make your children a successful writer, Steve, nimanika.com/
- Moerer, T., & Creswell, J. (June 2004). Using Transcendental Phenomenology to Explore the "Ripple Effect" in a Leadership Mentoring Program, International Journal of Qualitative Methods, 3(2).
- Moghadis Jafari, M.H. et al (2016). Bourdieu and Sociology of Literature, Research Literature Quarterly, No. 2 [Persian]
- Mohammadi, M.H. (2009). Fantasy in children's literature. Tehran: Neshar Roozgher [Persian]
- Moustacas, C. (1994). Phenomenological Research Methods. Thosand Oaks: Sage.
- Nan Dirk De Graaf, Paul M. De Graaf and Gerbert Kraaykamp (2000), Parental Cultural Capital and Educational Attainment in the Netherlands: A Refinement of the Cultural Capital Perspective, Sociology of Education Vol. 73, No. 2
- Parse, R.R. (1989). The phenomenological research method: It is value for Management science. In B. Henry, M. Arndt, M. Devincenti, & AMarriner-Tomey (Eds), Dimention of nursing administration: thery, research, education and practice (pp 291-296). Cambridg, M.A: Blackwell.
- Patton, M. (1990). Qualitative evaluation and research Methods (2Th Ed), Newbury Park, CA: Sage Publication.
- Pereira, J., Carriço, L., Duarte, C. (2009). Improving children's writing ability, Conference Paper · July: <https://www.researchgate.net/publication/221098510>
- Polkinghorne, D.E. (1989). Phenom enological Research Methods. In R. s. Valle & s. Halling (Eds), Existential Phenomenological Perspecives in psycology (pp 40-90). New York: Pelenum Press.
- Postman, N. (1999). The role of visual media in childhood deterioration, translated and written by: Tabatabai.S, (Persian Translator) Tehran Etelaat Publications, first edition [Persian]
- Qvortrup, J. (2009). Are Children Human Beings or Human Becomings? A Critical Assessment of Outcome Thinking, Rivista Internazionale di Scienze Sociali, vol. 117

- Raqibi, M., Minakhani, Gh. (2013). the relationship between body management and body image and self-concept, Knowledge and Research Quarterly in Applied Psychology, Year 12, Number 4. Winter [Persian]
- Ritzer, G. (2014). Sociological Theory, translated by Salasi.M, (Persian Translator) Tehran Elmi Publications [Persian]
- Roddy, L. (2003). How to Write a Story: Introduction to Short Story Guidebook, Institute for Excellence in Writing, Inc,
- Rogers, C.M, Smith, M.D., & Coleman, J.M. (1978). Social comparison in the classroom: The relationship between academic achievement and self-concept. *Journal of Educational Psychology*, 70(1): 50–57. <https://doi.org/10.1037/0022-0663.70.1.50>
- Rouhani, H. (2018). an introduction to the theory of cultural capital, Strategy Quarterly, Year 18, Number 53 [Persian]
- Smogorzewska, J. (2014). Developing children's language creativity through telling stories – An experimental study, Smogorzewska/ Thinking Skills and Creativity, 13, 20–31
- Spiegelberg, H. (1976). The pheno menological movement. The Hahue: Martinus Nijhoff.
- Stephanie, D. (2005). Challenges for Beginner Writers, Teachers and Curriculum, Volume 8
- Tawakli, A. (2015). Narrative story writing book (reporting with a social approach), Saniyeh Publications, second edition [Persian]
- Uprichard, E. (2008). Children as 'Being and Becomings: Children, Childhood and Temporality, Children & Society Voleume 22, pp. 303–313
- Van Manen, M. (1990). Researching Lived Experience: Human science for an action sensitive pedagogy. London, Ontario, Canada: The University of Western Ontario.
- Vanderstop, W., Scott. (2009). research method for everyday life. Blending qualitative and quantitative approach, by John Wiely & sons. Inc.
- Whiteley, C, Shulman, C. (2013). Everything About Creative Writing, Ghobraei.M, (Persian Translator) Sureyeh Mehr Publications [Persian]
- Zhonglu, L., Zeqi, Q. (2018). How does family background affect children's educational achievement? The Journal of Chinese Sociology